

متن پرسش

بسمه تعالی. سلام علیکم: تلاش برای زندگی؛ تلاشی در راستای نفس ورزی به گذشته نه چندان دوری که می نگریم، زندگی و کار بگونه ای بوده که تقریباً در حال استحاله شدن است. زمانی که انسان برای زندگی روزمره خود، کاری همچون لباس را با دست می‌شسته و...، برای کاری همچون کشاورزی از گاو آهن و بیل و کلنگ استفاده می‌کرده و... و حتی برای تحصیل از دفتر و کاغذ و کتاب استفاده می‌کرده. اما اکنون در زندگی روزانه، لباسشویی و ظرفشویی و... و در کار، وجود ابزارهای صنعتی و در تحصیل، وجود ابزارهای کامپیوتری و مجازی و هوش مصنوعی (تا حدی که مراکز علمی همچون مدرسه و دانشگاه و حوزه به سمت چالش هویتی کشیده شده اند) تمام این زحمت ها را زائل کرده (و هزاران شرایط دیگری که شکل دیگری بخود گرفته...) اگر تلاش هایی که گذشته برای زندگی و کار و تحصیل صورت می‌پذیرفته را جزء شأن زندگی و معنای آن بیاندیشیم، امروزه که همه اینها، عملاً یا شرایط، سمت سوئی گرفته که امکان رسیدگی بهشان وجود ندارد، آن معنای زندگی را کجا باید یافت؟ آیا می‌شود با این زندگی صنعتی همچنان زندگی کرد و زنده بود؟ تا چه حد به صنعت باید رو آورد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که می‌فرمایید حال ماییم و جهان دیگر، و هنرمان آن است که در عین اتصال و حضور در روح زندگی قبلی، بتوانیم در جهان جدید نیز حاضر شویم. که عرایضی در چند کتاب تحت عنوان «انقلاب اسلامی و جهان بین دو جهان» مطرح شده است و غفلت از حضور در «جهان بین دو جهان» یا ما را گرفتار نوعی ارتجاع می‌کند و یا گرفتار نوعی تجددزدگی و بریدن از گذشته خود. که هر دو بی‌محتوایی و پوچی به همراه دارد. موفق باشید